

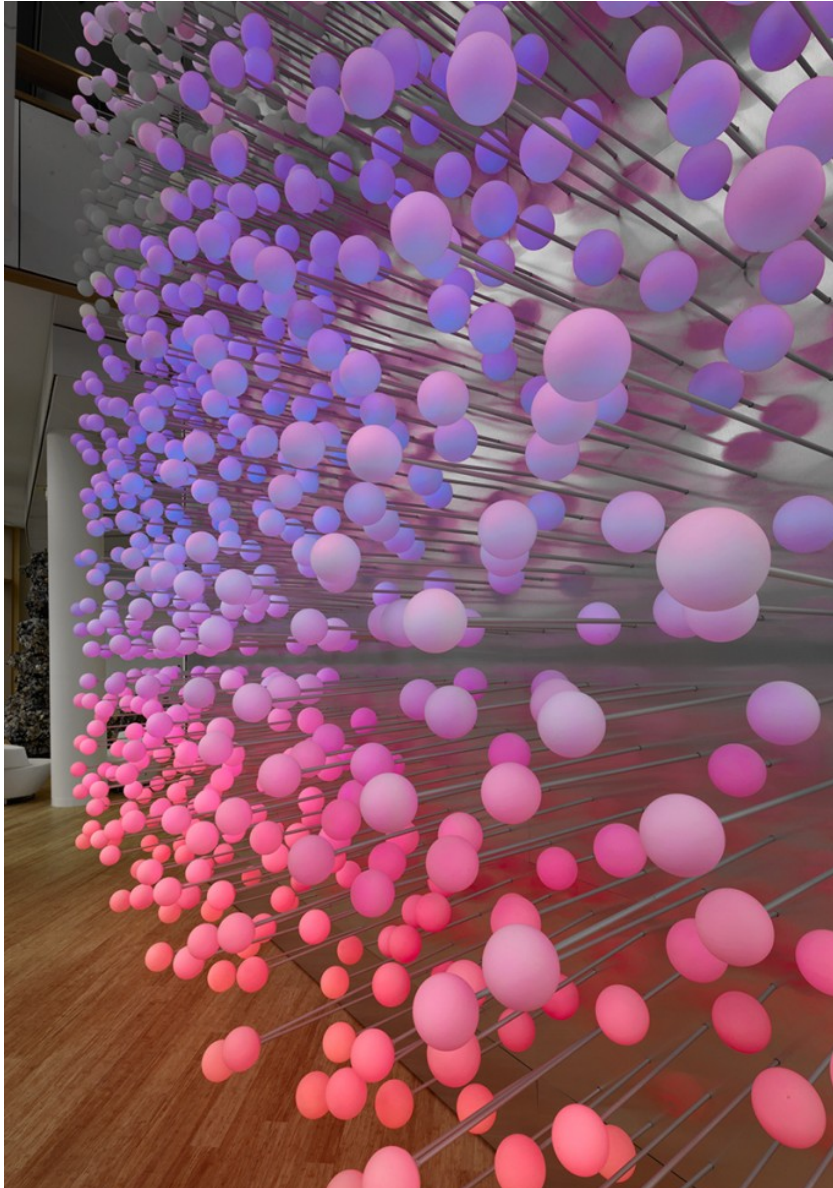
[Terug naar alle nieuwsberichten](#)

AKZONOBEL BRENGT KIJKER DICHTER BIJ KUNST

Door: Edo Dijksterhuis / Recensie / Hedendaagse kunst
11 februari 2016

De kunstcollectie van AkzoNobel kreeg haar eigen tentoonstellingsruimte in het nieuwe hoofdkantoor aan de Amsterdamse Zuidas. Topkunst in een laagdrempelige huiskamersfeer, waaraan menig museum een voorbeeld kan nemen.

Allard van Hoorn, Skies over Snaefell

Door Edo Dijksterhuis

Titel en thema van de eerste tentoonstelling in AkzoNobel Essential Art Space zijn misschien wat voorspelbaar. In 'Culture of Colors' schemert de core business van de vergigant weinig subtiel door. Maar het is belangrijk dat bij een geboorte de ouder zich herkent in het kind, stelde Hester Alberdingk Thijm bij de opening. De directeur van de AkzoNobel Art Foundation wil voorkomen dat met haar baby hetzelfde gebeurt als met de Rabo Kunstzone in Utrecht, die in 2014 met één pennenstreek van hogerhand werd wegbezuinigd.

De naam van de nieuwe voorziening op de begane grond van het AkzoNobel-kantoor is wat dat betreft slim bedacht. Voor de aanduiding 'Art Space' werd het bijvoeglijke naamwoord 'Essential' geplakt, dat kan slaan op zowel de kunst als de ruimte. In beide gevallen geldt: noodzakelijk en nodig. De manager die het waagt deze presentatieplek te schrappen, heeft wat uit te leggen.

Bijzettafelhoogte

'Culture of Colors' is een tentoonstelling die je ontvangt met open armen. Dat begint buiten al, waar Allard van Hoorns 7,5 meter hoge wand met bolvormige LED-lampjes op grote afstand zichtbaar is. Achter de open, glazen gevel lonkt meer: een piepschuimen sculptuur van Navid Nuur, modelstraaljagers van Ulrike Rehm, een explosie van kleurige bubbels op een schilderij van Seet van Hout.

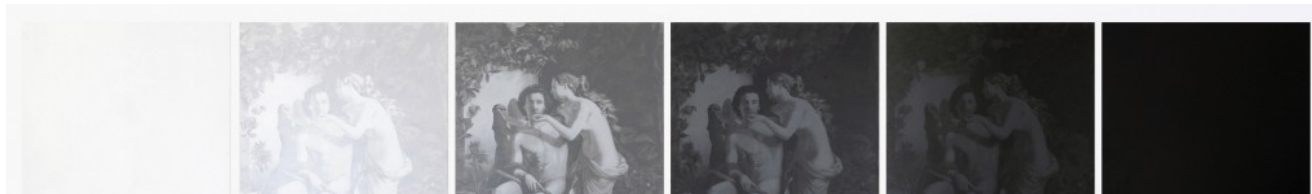
Bernard Frize, Apparition

Binnen heerst een ongekend intieme sfeer. Dit is geen lobby vermomd als museumzaal of poenerige trofeehal. De wanden die nodig zijn om werk op te hangen, zijn geknikt en onregelmatig van vorm, zodat het nergens 'hokkerig' wordt. De routing is niet dwingend. Je kunt meteen links afslaan bij Toon Verhoefs royale abstractie in olieverf maar net zo goed doorlopen naar William Monks kleine, van de muur knallende *Orange Moon*.

Een koffiebar, zitjes in de tentoonstellingsruimte, vloerbedekking, lage sokkels op bijzettafelhoogte waar bijvoorbeeld een bronzen kop van Thomas Houseago op staat: het huiskamergevoel is compleet, zonder dat het maar een seconde truttig wordt. Alles is erop gericht de kijker dichterbij de kunst te laten komen, niet alleen fysiek maar vooral ook emotioneel. Menig museumdirecteur zou een puntje kunnen zuigen aan dit inrichtingsconcept.

Pigmentpoeder

Over de kunst kunnen we kort zijn: die is top. De verzameling van AkzoNobel behoort al jaren tot de beste bedrijfscollecties van Europa en dat wordt hier weer bevestigd. 'Culture of Colors' bevat werk van internationale grootheden als Bernard Frize, Katharina Grosse en Anton Henning. Maar er is ook recent werk van aanstormend talent. *Sisyphus* van Niek Hendrix – zes panelen met een romantische afbeelding in verschillende stadia tussen volledig zwart en volledig wit – is bijvoorbeeld vorig jaar gemaakt op de Jan van Eyck Academie.

Niek Hendrix, Sisyphus (The Origin of Painting)

Schilderkunst voert de boventoon, vooral abstracte. Maar er is ook een portretgalerij, bevolkt door een bont gezelschap in diverse media: van Andy Warhols gezeefdrukte koningin Beatrix tot Anton Corbijns foto van Nelson Mandela waar Berend Strik borduursel op heeft aangebracht. Het meest opmerkelijke stuk is misschien wel *The Total Amount* van Pieter Laurens Mol. In een glazen kabinet liggen 72 soorten pigmentpoeder uitgestald, afkomstig uit een honderd jaar oude schilderskist. Fascinerend alchemistisch en erg op z'n plek in het hoofdkantoor van een verfmultinational.

'Culture of Colors' in AkzoNobel Essential Art Space, Amsterdam; ma-vr 10-17; toegang gratis; www.artfoundation.akzonobel.com. De tentoonstelling is langere tijd te zien, in ieder geval tot en met augustus.